

POKOICZEK (2) *sb m*

Oba o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w pokoj- oraz -ek).

sg [G pokoiczku.] ◊ A pokoiczek (1). ◊ L pokoiczku (1).

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w.

Dem. od „pokoik” (2) :

1. *Od znac. ‘spokój, brak kłopotów’ [czyj] (1) : gdy będąc w pokoiczku swoim/ opuściwszy rozliczne burdy/ frąfunki/ á kłopoty światá tego/ będziesz używał rofkoŝy swoiey *RejZwierc* 172v.*

2. *Od znac. ‘ustronne miejsce’ [czyj] (1) : [wzdychał pod iármem onym [funkcjá opata]/ żáluiąc pokoiczku swego ná puŝczy *SkarŻyw* 620 (*Linde*).]*

a. *Od znac. prywatna część wnętrza domu’ (1) :*

*Zwrot: »iść na pokoiczek« (1): Abowiem to nadobny ráchunk/ kto idąc ná pokoiczek swoy sam s łobą poczet vczyni co dnia tego przyŝtoynego á czo nieprzyŝtoynego vczynił. *RejZwierc* 81.*

3. *[Lektyka [ku czemu]: Pokoiczek ku noŝeniu [Ferculum] vczynił łobie Krol Sálomon z drew Libáńŝkich. *Leop Cant* 3/9 (*Linde*).]*

Synonimy: 2.a. cella, gmaszek, izdebka, komorka, kownatka.

*Cf **POKOJECZEK***

KW, MP